

Mellan 1988 och 2001 undervisade jag som gymnasielärare i latin och historia. Från och med den 1 januari 2002 undervisar jag vid Historievetenskapliga Institutionen vid Humanistiska Fakulteten på Universitetet i Miskolc. Min doktorsavhandling sysslade med Ungerns mest berömda historieskrivare från femtonhundratalet vid namn Nicolaus Isthvanffius (Isthvánffi Miklós på ungerska) och hans *Historiarum de rebus Ungaricis libri XXXIV*. Det är nämligen den latinspråkliga historieskrivning i dåtidens

Ungern som jag forskar i. Två frågor av många som gör ämnet levande (särskilt i dagens Ungern): hur har man sett en själv och vilka nationer, grupper mm påpekat som ens fiender när man skrivit på latin det vill säga för utomlands och för de bildade? Det andra stora området jag arbetar med sen många år är det Sveriges historia i medeltiden och i den tidigmoderna perioden samt dåtida svensk-ungerska relationer. Bortsett från att jag är förtjust i Sverige är frågan hur har det kommit sig att Sverige och Ungern, deras samhälle osv. har utvecklats så olika, som jag intresserar mig mest för. Sveriges ambassadör i Ungern, Karin Olofsdotter hedrade med sin närvaro presentationen av min bok *A középkori Svéd Királyság története* (Kungariket Sveriges historia i medeltiden).